

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 37
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român”.
Epistolele nefrancate se refușă — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 4987 Scol.

CONCURS.

Cu începutul anului școlar 1892/3 sunt de a se conferi din fondurile archidieceșane următoarele stipendii:

1. Un stipendiu de 60 fl. din fundațiunea „Francisc Iosif”, pentru studenți de ori ce categorie; și

2. Un stipendiu de 50 fl. din fundațiunea „Peiović”, pentru un student la școlile medii, cari ambe stipendii au devenit vacante prin nelegitimarea progresului în studii din partea stipendistilor Lazar Tritean și Petru Moldovan.

Aspiranții la aceste stipendii au să și asternă suplicile la consistoriul archidieceșan până la 31 August st. v. accludând documentele următoare:

a), atestat dela oficiul parochial din comuna, la care aparțin, despre aceea, că sunt români greco-orientali; și

b) testimoniu școlastic despre progresul făcut în studii în anul din urmă, respective testimoniu de maturitate;

c) atestatul medical, că sunt trupește sănătoși;

d) atestat dela primăria comunală despre pozițiunea socială a părinților sei și despre starea lor materială, și

e) eventual alte atestate recomandătoare.

Suplicanții au a numi în suplicile lor institutul de învățământ, la care voiesc a-și face studiile.

Sibiu, din ședința senatului școlar, ținută la 25 Iuliu, 1892.

toriu archidieceșan.

Metropolia română.

Sibiu, 31 Iuliu, 1892.

Sub acest titlu publică „Pesti Napló” Nr. 214 din 3 l. c. n. un prim articol de trei colone și mai bine, curios în felul său.

Incepe cu fraza steriotipă în diaristica magiară despre toleranță și liberalismul fără păreche, ce a domnit și domnesce în Ungaria față cu toate confesiunile, se laudă cu libertățile, de cari se bucurau în Transilvania greco-neuniții chiar și pe timpul când religiunea lor era numai tolerată, ne face descoperirea, că la începutul secolului al optspredecelea puteau deveni și neuniții nobili și civi de orașe.

Trece apoi în Ungaria, unde se entusiasmă de libertățile, ce le-au obținut sârbii în secul al șeptespredecelea, când sub conducerea patriarhului lor Arsenie Cernoievici au imigrat în Bănat, succesiv amintesc de legea din 1792, prin carea patriarhului și episcopilor sârbesci li s'a dat loc în casa magnailor, apoi de art. XX din 1848, prin care s'a asigurat neuniților subvențiune de stat spre scopuri bisericesci și școlare și apoi ajungând la anul 1868 dă, cum urmază:

În fine (legislațiunea magiară) la 1868 a înarticulat în lege schimbările organice, care în cursul timpului se făcuse în sinul bisericii neunite, prin ce, lângă metropolia sârbescă gr. neunită, pentru românii de aceeași lege, pe cale legislativă a întemeiat respective aprobat metropolia din Sibiu.

„Deci legislațiunea magiară nu numai că a asigurat pe biserica română în drepturile sale, dar totodată pe metropolia română și organismul bisericesc le-a instituit de sentinela progresului cultural al naționalității române și de un factor îndreptățit la activitate autonomă. A făcut-o însă aceasta cu acel scop espres, ca cetățenii români ai acestei patrie, luându-și desvoltarea culturală împreună cu confesiunea lor, și prin asta individualitatea lor națională sub îngrigirea proprie, ca factori de stat egali cu ceilalți civi ai statului să se neșușcă a conlucra ca fii acestei patrii la întărirea internă a statului magiar, în interesul propriu și pentru aceea, ca să pôtă deveni membri puternici ai totalității statului magiar, de a cărui sorte este legată și bunăstarea și șortea lor.”

Apoi continuă astfel:

„Acuma, când capul metropoliei române zace pe catafale, nu vom să scrutăm, ce puteri au conlucrat la crearea situațiunei actuale, a cărei caracteristică este, că între români se pot observa mișcări revoluționare contra ideii de stat magiar, al căror scop pronunțat este identic cu acela, care a dat naștere Iredentei italiene. Este fapt, că această nenorocită situațiune există; este fapt, că reposatul metropolit n'a fost în stare să împedecă născerea acestei situațiuni pe lângă toate sentimentele sale patriotice; dar este fapt și aceea, că nici un stat în lume, dar cu atât mai puțin statul magiar va pută suferi ca în sinul său să existe și să se întărească o astfel de situațiune.”

„Dar nici la un cas nu se pôtă permite, ca astfel de raporturi să se pôtă desvolta cu ajutorul unui organism bisericesc recunoscut din partea statului. Metropolia română greco-neunită are drept recunoscut de stat: a-și administra în mod autonom toate afacerile sale bisericesci, școlare și economice sub dreptul de supremă inspecțiune a regelui magiar. Sindocle eparchiale, protopresbiterale și parochiale precum și congresul român, ca corporațiuni recunoscute prin lege, sunt chemate a exercita administrațiunea și controla, și anume în sensul art. de lege 11 din 1868 între marginile legilor, cari a creat ordinea de stat magiar.”

„În momentul, când suntem siguri, că organismul bisericesc, măcar numai în părțile sale inferioare se pune în serviciul acestor mișcări revoluționare, sau le spriginesce și le așță, a sosit necesitatea ca suveranitatea coronei magiare să

facă us nu numai de dreptul său, dar să-și împlinască datoria chiar, ca cu toate mijlocele legale să se neșușcă a împedecă acest abus flagrant, ce se face cu ajutorul organismului bisericesc, pentru-că acest organism nu pôtă fi altul decât numai de stat, prin urmare la noi n'mai de stat magiar.”

Vorbind apoi de raportul, ce există între stat și între biserici, dă, că statul nostru regulăză acest raport în dreptul public și consideră biserica de o instituțiune de stat, și numai în scopul acesta și între cadrele acesteia îi dă autonomile sub supraveghierea statului.

„Acesta este principiul, carele se observă în întreaga legislațiunea noastră față cu biserica greco-orientală.”

„Ne place a crede-dăce mai departe, — și pretindem, ca guvernul, față cu mișcările pornite de români, devenite deja de un caracter periculos, încât aceste mișcări și-ar avea cuibul în organismul autonom al bisericii române, sau ar căpăta sprigin de acolo, — să acie trage consecuențele legale și inevitabile din acest principiu, pentru-că administrarea autonomă își perde în dreptățirea în momentul, când a încetat a se mai considera de o instituțiune organică a statului magiar și devine un factor de caracter revoluționar.”

„Statul magiar nu pôtă admite ca din instituțiunile de drept public, ce există pe teritoriul său, să se desvolte puterile, ce distrug organismul statului.”

Din acest articol publicat la locul de frunte al organului contelui Apponyi, ministrului președinte în spe, cu părere de rău vedem, că se încercă cinevasă facă răspundătoare pe biserica noastră autonomă, pentru mișcările provocate de comitetul central al partidului național, pe care autorul le caracterizează de „revoluționare.”

Acel cineva își dă aerul de persoană autoritativă în afacerile bisericesci ale românilor, și nici măcar atâta nu știe, că biserica noastră nu se mai numesce „greco-neunită” ci greco-orientală, și nici atâta nu știe, că fericitul metropolit Vancea nu a fost capul acelei biserici românești, carea se bucură de autonomia, cu care se ocupă și carea își are reședința și metropolitul său în Sibiu, ci a fost capul metropoliei greco-catolice cu reședința în Blăș, pe carea de loc nu o priveșc sinodele eparchiale, protopopesce și parochiale și congresul, de cari neconținut se atinge presa șovinistică magiară de astăzi fără nici un motiv binecuvântat.

Cu toate acestea trecând de astădată peste unele inesactități cu privire la definițiunea autonomiei bisericii noastre, nu putem ignora intențiunea articolului din cestiune

FOIȚA.

Povestea moșului.

În șerile de érnă Moș-Mitrea, era căutat de bunii sei vecini într'una. Acolo în căsuța moșului, care i-și număra dălișorele pre trei rădimători sdravene, — ședea moșul de regulă rădimat într'un cot și privea tăciunii, cari ardeau în vatra focului și cari din când în când aruncau câte o mânăioasă schinteie, la ceea-ce răspundea bunul bătrân: „În ochii reu-voi-torilor!”

În astă poziție îl vedem și acum, — e o séră din Novembre, și afară ninge de înălbește lumea pe când un vânt să tângue printre grădelele gardului de sub ferăstră, și isbește burhaiul în gémuri. — El stă dus pe gënduri și nu l supără vremea acésta, un braț de lemn mai dăc încă sub bolfă. și o pită ce a copt-o vecina Tudosia e încă ne-ncepută, érá flacăra roșe-vineție arde răspândind lumina ei schimbăcioasă, și moșul e fericit! — fericit, căci el multe erni de acelea purta pe umerii lui încovoiți și multe vechuse dar încă mai multe pățise el în o cale de viață, nici mai lungă, nici mai scurtă ca, începând dela érna întâiu până la a opt-deci și-două! El avea 82 de ani, și chiar acum își reamintea de copilărie, apoi de junețe după aceea de bărbat și în urmă aruncând săgeți din cei doi foculari, cari se mișcau sub lungi albe-gene privia flórea bătrâneței lui, și

totodată schimbând vorbe el cu sine și ofta din greu . . . lui nu-i plăcea cum merg lucrurile în viața nepoților — căci moșului Mitrea toți i-i erau nepoți din sat, din astă cauză el era la toți „Unchés” și comparând trecutul cu prezentul, moșului nu-i mai rămânea decât să ofteze și să dea din umeri

În satul lui nu era un singur om, care să nu iubescă din inimă pe bunul bătrân, căci el le era ca un tată, și în ori-ce împrejurări el le da povețe bune, le spunea cum și ce au să facă, și ómenii erau foarte mulțamiți cu sfaturile moșului. Nu era întrebare. la care moșul să nu-ți afle răspuns, ba nu numai unul, dar cetia de pre cele degețe ale mânilor, începând cu degetul mare dela mâna stângă și astfelu curgeau frumósele învățături una după alta ca un lung fir de mărgăritare, până ajungea la degetul mic dela mâna dreptă.

Dar să auđim și noi ce vorbesce moșul, când afară urlă furtuna și domnește o întunecime, carea acopere lumea albită de omét érá la moșul se adunase mulți nepoței, cari făcură un cerc în jurul lui și așteptau cu încordare să începă care-va vr'o poveste. Ađi moșul pária foarte indispus, se cunoștea de pe priviri, pária chiar furios, dar Andreica vecinul, ca să l scótă din chinul mâinii îi dăse:

„Unchésule! deu d-ta vei sci mândre povesti, și te rugăm fă bine a ne spune o măestură de poveste d'alea din bătrâni, nóptea e lungă și așa nu pôtă omul dormi, și să se culce deodată cu găinele, așași unchésule, că ni împlini hatărul?!”

— Dapoi eu cât aș putea nu v'aș strica voea, deși meșter de povești nu m'am născut, dar tot ve voi spune nesce povești, cari dacă le veți lua bine în minte, ve vor fi de folos.

— Numai spune ne spune-ne unchésule, repetară corul de nepoței, luând poziție aprópe de moșul așa încât páriau că vor să-i sôrbă tot cuvântul, care ar eși din buzele moșului, de asupra cărora sta încinsă o dungă de salbă arginție.

— „Ciont”! începú moșul ridénd:

„În vremea mea, când eram și eu flăcău flóre, atuncia dragii mei, era cu mult mai rău în lume și totuși era mai bine! Atuncea eram cinci dăle în brasda măgieșului, și numai două în șeptemână aram pe séma noastră, și tot era altminteri lucrul. Atuncea nu era poménă de carte ori de scólă în sat și copii tot mai mult erau deștepti, mai ascultători, mai buni, nici odată nu vedea i pe unul, să întórcă vorba părinților! Fie-cine avea ce avea și nici odată nu se plângeau de sárăcie, de neavere, erau mulțamiți cu ce aveau; — ei, apoi nu erau ómenii aceia fericiti!

„Ér astăzi dragii mei, nu auđi decât plângéndu-se de sárăcia ce-i impresórá, și chinue, nu veđi decât tot, din bogați sáraci, dar și mai rău? pe când bunul Dumneđeu s'a milostivit și ne-a dăruit și nóu o scólă románescă în sat cu un învățătoriu de némul și sângele nostru, apoi astăzi auđi injurând și făcând gálăgie, că copii nu învață nici rugăciunile și că ei plătesc d'agéba, nu știu câtă putere de bănet la dascál, — ésta-ceea-și tot nemulțamiri!”

Protestăm cu totă tăria în contra presupunerii, chiar, că corporațiunile noastre autonome bisericesci ar fi cuiburi de mișcări revoluționare.

Corporațiunile noastre bisericesci n'au nimic de a face cu mișcările de natură politică, ce se manifestă astăzi în unele părți locuite de români.

Douăzeci și doi de ani au trecut deja, de când funcționează autonomia noastră bisericască și nu s'a ivit nici un unic caz, în carele vr'o corporațiune bisericască, începând dela parochie până la congres, s'ar fi trecut preste sferacompetenței sale și s'ar amestece în politică, pe când reformații, cari se bucură de o autonomie mai veche, se simt îndreptățiți chiar acum, a face politică, fără se fie apostrofați din partea jurnalistice lor.

Din contră, noi din capul locului am nesuit să abatem pe credincioșii bisericești noștri, chiar și afară de biserică, dela participare la demonstrațiuni politice, și acesta ne-a succedat în mod satisfăcător, pentru care faptă am fost timbrați de „trădători“ din partea celor ce au început demonstrațiunile.

Am suferit și suferim cu plăcere persecuțiunile, ce ni-au venit din partea celor ce nu știu ce fac, când provocă persecuțiuni asupra nemului românesc, pentru că suntem convinși, că prin asta ne am împlinit cea mai sântă datorință de fi ai națiunii, bisericești și statului nostru, dar tot cu atâtea soluțiuni respingem și ne vom lupta și în contra atacurilor, ce se pornesc contra autonomiei bisericești noștre, ori de unde ar veni ele.

Revista politică.

Ministrul de comerț Béla Lucács a fost primit în mod foarte simpatic în 10 l. c. de alegătorii sei din Maros-Vásárhely. După ameli și-a ținut vorbirea-program, declarând, că densusul va urma aceeași direcțiune ca și antecesorul seu, se declară solidar cu colegii sei ministrii, ține de necesară continuarea încheierii de tractate comerciale. Vorbitoriul e aderent al politice de tractate. Alte puncte ale programului seu sunt: promovarea raporturilor comerciale față cu străinătatea, consolidarea dezvoltării navigațiunii, promovarea industriei indigene, introducerea industriilor nouă; se declară pentru ținerea esposițiunii naționale din incidentul mileniului, ține de folositoare întinderea rețelei de căi ferate, precum și tariful pe zone.

Presă monarchiei noastre a discutat în timpul din urmă cestiunea succesiunii la tron. După discussia de mai înainte, archiducele Carol Ludovic pare a nu voi să se retragă. Gazetele au vorbit despre ferma lui intențiune de a-și menține, câtă vreme va fi în viață, drepturile la succesiunea pe tronul Austro-Ungariei și de a nu le ceda fiului seu mai mare, archiducelui Francisc Ferdinand, care actualmente poartă titlul d'Este, decât ca moștenire după moarte.

Un comunicat oficios confirmă, deși în chip indirect, această informațiune, punând astfel capăt ori cărei alte discuții asupra ei. Comunicatul publicat

— Și ore de ce-i asta nepoților? de ce sunteți atât de săraci?

— „Îs multe dări! aruncuri porție, ilis, orme-die, și Dómne-apără ne cotrupesc cu totul!“

— Nu dragii mei! și acelea sunt, dar eu mai bine știu, de aceea sărăcește bietul om așa, că ce a călcat din calea cea obă și adevărată afară. Să știe, că femeia este „capul casei“ nu bărbatul, el este numai „capul femeiei“, deci, femeile mai demult, ele înfrumșeau și îmbogăteau casa, îmbrăcându-o numai din mâinile lor, ori-ce haină vedeai, era țesută și cusută cu mâna lor, nu era vorbă de faină, ci de bună. Încălțăminte atît la bărbați, cât și la femei era vechia opincă, și-ți era mai mare dragul, când vedeai fata de românaș ședînd pe ciorlăul carului, cu furca în brâu, și din când în când strigînd cu o voce dulce: „Cea Bourén! ho Joian!“, i-ți ridea inima, când o vedeai încălțată astfel de ușurel, și umblînd sprintenă ca o căprioară isprăvia ori ce lucru atît la câmp, la sapă, secere, fîn, ba chair la cornele plugului, la pădure după lemne, cât și la lucrările de acasă, ea era harnică în tot locul. Un șorț de lână nainte unul napoi er pe cap o cărpă mai subțire, țesută anume, de mâna iei, în vîrstă frumoasă, așa era ea îmbrăcată. Avea spăcel cusut cu pui, er la gât nu era vorbă de măgele, ori de circi în urechi, și ieaa albă de pânza fuiorului i-i acoperiau pulpele. Cu un cuvînt, totă îmbrăcăminte femeiei, sau a fetei costa pe bărbat numai o părechie de opinci într'un an! — păi poftim, și ore acum cum stăm!?

(Va urma).

de toate gazetele oficiose austro-ungare este următorul:

În ce privește cestiunea, cine e actualmente moștenitorul tronului, ea este foarte lămurită. Succesiunea la tron e reglementată în chip destul de lămurit de legile noastre și în această privință nu poate încăpea nici o îndoială.

Nu poate fi vorba deci de a rezolva cestia d'abia acum înainte, ea e rezolvată și nu se schimbă absolut nimic prin faptul, că actualmente nici un archiduce nu poartă titlul de „prinț de corună“.

Prin această nu se aduce nici un fel de atingere nici țerei, nici prea luminatului archiduce, chemat după lege la succesiunea tronului. Țerei nu, deorece constituția nu pretinde ca cineva să poarte numai decăt titlul de „Kronprinz“, ba dreptul public unguresc nici nu atribuie vre-un drept sau vre o datorie deosebită moștenitorului tronului, cît timp domnitoriul trăește. Archiducelui nu, deorece archiducele Carol Ludovic nu e mai puțin iubit și considerat de națiune, fiindcă nu poartă titlul de „Kronprinz“.

Simpatia națiunii îl impresoră, pe el și familia lui, căci se scie de ce idei și sentimente e însoțit pentru țară.

Nici nu e nimic străin în faptul, că archiducele Carol Ludovic nu folosesc titlul de „Kronprinz“, acest titlu nu-l poartă de obicei decăt acel archiduce, care e chemat la moștenirea tronului în succesiune directă.

Și nu numai la noi e așa; ci și în celelalte monarchii e așa obiceiul, ceea-ce și pare cu desăvîrșire firesc, dacă se ia în considerare, că totuși se poate închipui încă cazul ca să se nască mai târziu un moștenitor direct în urma cărui eveniment acel membru al familiei domnitoare, care ar fi luat deja titlul de „Kronprinz“, ar trebui să-l depună iar.

În casa domnitoare austriacă mai este un exemplu ca cel de aci: pe cît timp trăia Ferdinand V, nici archiducele Francisc Carol n'a purtat titlul de „Kronprinz“.

Din toate aceste rezultă, că cestiunea succesiunii pe tron e pe deplin rezolvată. Ea nu e îndoiosă, deorece și legea și practica ridică d'asupra-ori-ce îndoială și — slavă provedinței, — ea nu este nici de actualitate.

În urma acestor discuțiuni organul ministrului președinte unguresc, declara totă discuțiunea de un lucru nenimerit și forțat, de un material, care putea rămânea neaprețiat.

În urma politice înăugurate de actualul papă Leon XIII, politica francesă și până chiar și rusofilă, relațiile Vaticanului față de întreita alianță, în deosebi însă față de catolica Austria a suferit o răcire, care a mers tot crescînd. În zilele din urmă această răcire a ajuns atît de departe, încât Austria oficiosă a simțit necesitatea să-i dea expresie și în public. Ocaziunea de care s'a folosit pîtru acest scop a fost răspîndirea prin presă a unor vesti despre o apropiată retragere a ambasadorului austriac pe lângă Vatican, contele Revertera. Scirea nu era esactă. Dar chipul, în care a desmîntit o oficiosă „Fremdenblatt“ este ceea-ce împoartă în totă această afacere.

Sciri tendențioase, — a dis oficiosă austriacă, — sunt acele, cari vorbesc despre o apropiată retragere a ambasadorului austriac pe lângă Vatican. Contele Revertera se bucură de încrederea neschimbată a cerurilor mai înalte și nu există nici un motiv, pentru care acest diplomat pe deplin destoinic pentru postul seu greu, să lase în sarcina unui succesor misiunea sa, care în tot cazul a fost destul de îngrată în timpul din urmă, mai ales când e sigur, că acest succesor ar întîmpina la Vatican același curent puțin pretinos pentru Austro-Ungaria și aceleași greutăți, cu cari ambasadorul austro-ungar are să se lupte acum mai adesea decăt predecesorii sei.

În zădar organul Vaticanului, „Observatore romano“, caută desmîntînd și el sgomotele despre retragerea contelui Revertera, să prezente relațiile dintre Austria și Vatican ca neschimbate, adevărat tot atît de prietinesci ca și odinioară. Prin vocea gazetei „Fremdenblatt“, Austria oficiosă a rupt vîlul subțire, care acoperia încă neînțelegerile întîme dintre Vatican și Austro-Ungaria.

Mai mult chiar. După oficiosul austriac vine și oficiosul unguresc „Pester Lloyd“ cu nisce comentarii, care i se trimit din Viena, asupra acestuiași subiect și care merg și mai departe, atingînd relațiile Vaticanului nu numai față de Austro-Ungaria, ci față de întreaga alianță întreită.

Correspondentul lui „Pester Lloyd“ scrie:

Nu este obicei, mai ales în Austria, a se auzi o gazetă oficiosă folosindu-se de Vatican de un limbaj atît de aspru și hotărît cum a făcut această comunicatul, neapărat inspirat, al vienezei „Fremdenblatt“. Se vorbește în acest comunicat de misiunea cam îngrată, pe care are să o împlinescă ambasadorul austro-ungar la Vatican, de greutățile și de

curentul puțin prietinos monarchiei austro-ungare cu care ambasadorul pe lângă Vatican are să se lupte acum mai adesea decăt predecesorii sei.

Avîndu-se în vedere considerația gingașă, pe care au dovedit-o în totdeauna până acum cercurile oficiose, cu o tradițională delicateță, față de Vatican, tonul acestui comunicat este cu deosebire vrednic de băgare de seamă; trebuie să se fi întîmplat multe lucruri înainte de a se manifesta în public încordarea ce există.

Că pe ce teren sunt greutățile cu care are să se lupte ambasadorul austro-ungar la Vatican este tot atît de bine cunoscut lumii, ca și caracterul curențelor dușmănoase, care domnesc în Vatican și de care are să sufere Austro-Ungaria mai întăiu, dar nu ea singură.

E caracteristic, că în totă lumea e răspîdită credința, că numai prin mijlocirea Vaticanului s'a realizat apropierea politică dintre Francia și Rusia.

Cum că politica Vaticanului e stăpînită de o deosebită simpatie pentru republica francesă și de o mare prevenire față de Rusia, acest lucru e tot atît de bine cunoscut, ca și curențele ostentativ dușmănoase alianței întreite, care luptă pentru preponderanță la sfîntul scaun astăzi chiar cu succes.

În astfel de împrejurări, firesc, că raporturile cu imperiul german și cu Austro-Ungaria trebuie să sufere.

Dar dacă e întrebarea, unde e folosul pe care biserica catolică îl poate trage din această atitudine, răspunsul la acesta în adevăr nu e ușor de găsit. Interesele bisericesci au mult de pierdut în imperiul german și în Austro-Ungaria, ceea ce n'ar putea să se recompenseze nici odată în Francia și Rusia, căci acolo n'au absolut nimic de câștigat.

Față cu aceste voci oficiose din Austro-Ungaria, asigurările organului Vaticanului nu pot avea altă valoare decăt aceea a unei încercări de a mai îmblîndi, de se poate, asprimea conflictului izbucnit.

De ale partidului național.

II.

Dar să revenim! Pe acui piele merg blăstămățiile? Atunci când se păria, că a priceput tot românul, cumcă „Tribuna“ a făcut mai mult reu națiunii, decăt plătesce capul tuturor tribuniștilor; — atunci dic, vin acesti ómeni cu cunoscutele „nedumeriri“, și „scandaluri“, „trădări mișelesc“ etc. Și ce se vede? Acum i-i succede nemerniceii gazete alor 3—4 clicăși nihilisti! De pe un pedestal înalt, la tot cazul nemeritat; „Tribuna“ — imbulgîită de organ al partidului național, cere deslușiri dela comitetul național, dele un Babeș, Mocionyi . . . la „nedumeririle“ cari nu e esistau, pe cari ea însași le-a născocit . . . și toate acestea numai pîtru-ca să-și dea și-și o importanță, pe carea nu o are, cetitorilor — sau mai bine dis adoratorilor ei — de regulă ómeni tineri lipsiți de judecată proprie — nutremîntul lor predilect, scandalul, er în rezervă, pîtru-ca să întine tot ce avem frunțaș, autoritativ și bun și să ajungă clicășii la putere. *)

Nu-i succede, ce e drept a infiltra veninul seu în vinele bărbaților serioși înzestrați cu o judecată proprie. Nu-i succede mai ales și nu-i va succede în veci, a invenina și întuneca judecata sănătosoasă naturală, nici a sgudui credința și speranța poporului în inteligența sa chieimată, ci din contră chiar după rapoarte publicate în „Tribuna“ s'a produs în popor resentimentul, pe care l produce totdeauna o politică greșită de frase góle, care nu poate da piept, nici poate sta față-nfață cu mintea naturală a poporului, dar îi succede alte două lucruri funeste și clicășii pot fi mulțamiți cu acest succes.

Odată îi succede a suci capul politicilor verđi, de cari noi — „Gott sei's beklagt“ — avem foarte mulți, a lua în légén pe toți acei desperați, cari nesciind nemic, neavînd nimic, pismuesc tot ce este ceva, scie ceva, are ceva, și saltă când ved ómeni de valoare trași în tina, în carea ei se tăvălesc. — Altă dată îi succede „Tribunei“, a produce în bărbații noștri de merite și valoare acel disgust de o irremediabilă pagubă pîtru nemul românesc, pe care l produce prututindenii ingratitudinea și care pe omul cinstit, dedat la curățeniă l dispune a se da la o parte cu reservațiunea pesimistă: „Flere possem, sed juvare non“ sau cu: „Wen nicht zu rathen, dem steht auch nicht zu helfen“ Și — aici am voit să venim.

Resultatul conferinței noastre naționale din est an este cunoscut și este atît de trist, încât excepționînd atăți tribuniști, câți poți număra pe degete, cari saltă de o bucurie nebună, căci le-a succedat a alunga de pe câmpul de luptă pe cei mai buni din-

*) Între împrejurările noastre o idee fatală și tragi-comică.

tre noi și astfel s'a pomenit puși în fruntea unei națiuni; — toți ceea-lalți români și mai ales căpi — păstorii naturali și inteligența de merit — și talpa — poporul — și pun cu oră întrebarea: „Ei, și pe acui pielea merge? ... și trebuie să-și dea durerosul răspuns: „Pe pielea poporului român, perăvașul demnității noastre naționale! ...

Resultul conferinței și privit din afară de cercul motivelor, discuțiilor și rezervelor conferențiarilor — este: Națiunea s'a sfâșiat în două tabere ... La cârmă politicii verzi, ce pururea doresc a ajunge pe crângă verde, ce n'au nimic, prin urmare nu pot pierde nimic, ce ved și prevăd atâta, cât îi duce lungul nasului, ce prin vastele lor cunoștințe strălucesc 3 mm și numai unghiurile mai rămân neluminate, ce prin caracter (?) firme. prin meritele lor nebulose, prin școala de politici consumați, prin carea au trecut prin încrederea și popularitatea, de cari se bucură în cele mai largi cercuri, prin puterea ce reprezintă ca spirite, pozițiune și avere, impun inteligenței române și poporului și impun grozav — mai ales magiarilor ...

Er în retragere omeni nostri de merite, capacitate, poziție și avere, cari însă dăcăe ... și lasă pe tribunisti „să se blameze“ ...

Ei, și éráși trebuie să întrebăm: Pe a cui piele se crăcănesc unii și pe acui pele dăcăe alții?

Din actele conferinței dela 20 Ianuarie rezultă, că întâiul nostru bărbat de stat, omul de o recunoscută capacitate, valoare, pozițiune și avere, dl Dr. Alecsandru Mocionyi, cu o mare cetă de bărbați maturi ante-luptători pricepuți și valoroși, s'a retras dinaintea gălagiei inscenate de viitorii politici tribunisti pentru imediata ascernere a memorialului la tron; — lăsând acestora terenul și responsabilitatea pentru urmările poltroneriei lor politice.

Când astfel a lucrat, acei bărbați vor fi avut de sigur motivele lor logice; — înaintea națiunii însă, — pe a cărei demnitate, pe a cărei pierdere ireparabilă, pe a cărei spinare se face o atare politică neroditoare, — fapta lor acésta nu este scușabilă.

Acei bărbați a trebuit se scie, că tribunistii nu fac gălagie din convingere, că pe ei nu mult îi dore capul de națiune și viitoriul ei, că acei 5—6 oameni, cari din biroul „Tribunei“ a pledat mereu pentru imediata ascernere a memorialului, nu sunt nici ei atât de naivi, ca să spere dela acésta un mare rezultat, nici atât de naivi ca se nu scie, că drepturile națiunilor nu se mai cerșesc cu „supplex libellum ...“, ci se eluptă; — a trebuit se scie din faptele lor, că tribunistii numai atunci au început a pleda cu insistință pentru ascernerea memorialului, când a vădut, că cârmaci nostri nu află timpul oportun, a trebuit dar se scie, că tribunistilor nu mult le pasă de ascernerea memorialului, ci numai de delăturarea cârmacilor, cari le stau în cale și că galagia pentru ascernere a inscenat-o numai în persecuarea acestui scop demn de ceata lor. Acésta a trebuit se o scie bărbații nostri cu o atare posivitate, încât dacă în mod invers cârmacii ar fi pledat pentru subșternere, puteau fi siguri de opozițiune din partea tribunistilor.

Mai departe a trebuit se scie bărbații nostri luminați, că făcându se în modul obicinuit la tribunisti propaganda între poporul nostru atât de asuprit pentru ascernerea memorialului, dicându-i se: „Numai de aici poți accepta mântuire“ ... au dără e mirare, că asta la un popor cu totul și de tôte despoiat a prins?! Au dără e mirare de majoritatea lui E. Brote?

Și dacă tribunistilor le poți pune întrebarea: Just este, cuviincios este, ba iertat este, ca să se abuseze într'acest chip de naivitatea poporului? — Cu același drept credem a putea pune întrebarea: Iertat este, bine este, ca pe pielea poporului, pe demnitatea unei națiuni întregi — inteligența română, cea înțelepță, se lasă frânele din mână, se le de pe mâna copiilor — pentru-ca „să se blameze“?

Fără voiă ne vine se întreșsem aici următoarea istorioară tragi-comică: „murise copilul țigancei. Ea se bocea astfel: Purdelo mamei, purdel! Par că ved c'o merge în rai. — ș'o se-i de sfântul Petru cheile pu mâna lui — și el micu-o se le piardă, — ș'o se'l bată Dumnezeu — până l'a lua ...“

Nicolae Văcărescu

Pentru adunarea generală a Asociațiunii transilvane din 27 și 28 a. e.

În punctul 5 al programei, după care au să decurgă lucrările acestei adunări se prevede: „Însinuarea propunerilor și eventualelor interpelări“.

Acei membri, cari doresc a face propuneri meritorie sau interpelări, sunt rugați ca se le facă îndată în prima ședință, după-cum și sunt prevădute în citatul punct 5 pentru ca acele să se pótă da îndată la comisiunea respectivă, care va avea a de-

libera asupra lor și în a doua ședință a-și împărtași opiniunea cu membrii. În cas contrariu propuneri ce s'ar face numai a doua și ar trebui se rămână pentru adunarea anului viitoriu spre a se evita luare de concluse precipitate, care numai urmări bune nu pot să aibă.

În punctul 8 al programei se presupune cetirea de disertațiuni. Într'o serie de mai mulți ani în adunările noastre au fost ascultate multe disertațiuni sau studii științifice literare, artistice mai totdeauna cu multă plăcere și mare folos, ca unele care erau destinate a înainta în realitate literatura noastră și a propaga cultura genuină, nefalsificată. În § 3 însă al statutelor noastre sunt oprite din adunările Asociațiunii „ori ce desbateri asupra obiectelor religioase și politice, încât aceste privesc la prezent“ precând de altă parte în sensul §-lui 2 Asociațiunii îi rămâne un câmp vast, nemărginit de activitate necurmată zelosă și binecuvântată în diferitele ramuri prin studiu, elaborare și publicare de opuri în diferite specialități de științe și arte și alte asemenea, prin împărțire de premii și stipendii. Într'aceea din punctul de vedere denotat în § 2 presiul și respective comitetul întreg au fost totdeauna răspunzători pentru cuprinsul și spiritul disertațiunilor și al studiilor destinate a se ceti în adunările publice. Deci acei domni, cari voiesc a delecta pe membrii adunării prin cetirea de studii, sunt rugați cu trei zile mai înainte să le trimită la presiul.

Sibiul, în 10 August, 1892.

Presidiul.

Varietăți.

* (Linie ferată.) În 8 l. c. s'a ținut în sala comitatensă de aici o pertractare politică-administrativă referitoare la construirea liniei ferate Turnu-roșu, sub conducerea secret ministerial Lakatos a consilierului tehnic Bodnar, luând parte și reprezentanții ministeriului de finanță, agricultură, resboiu, reprezentanții comitatului, ai comunelor Boița și Porcesci. Diferință de păreri s'a escat numai pentru locul construirii gării dela graniță. În 9 l. c. o parte a membrilor comisiunii din Budapesta au făcut o excursiune la Turnu-roșu pentru a observa pozițiunea mai potrivită a locului pentru gară, — consilierul Bodnar și cu alții au mers la Apoldul de sus pentru a studia trasarea unei linii combinate cu a Vinului. Comuna Cisnădie încă voesc se se construescă o linie ferată din comună până la Șelimer. A rămas însă întrebare deschisă, dacă nu e mai consult să se construescă o linie pentru tramvaiu direct la Sibiul și care să trecă prin câteva strade ale Sibiului, stând în legătură cu gara.

* (Personal.) Ministrul Szapáry petrece la băile din Ostende, afacerile le conduce pe timpul concedinlui ministrul de finanță Wekerle.

— Ambasadorul austro-ungar din Berlin Szechenyi va repăși și locul lui îl va ocupa ministrul Szögyényi. — Dimisiunea ministrului Prazak a fost primită din partea monarhului, Prazak e numit membru pe viață în casa magnaților.

* (Regularea valutei.) Folia oficiosă a publicat legea sancționată a valutei. Deodată cu acésta s'au publicat și două ordinațiuni ale ministrului de finanță despre imediată intrare în vigoare a legii valutei și stabilirea tacsei pentru baterea monetei de aur.

* (Dela curtea regală română.) Scirea, că principele mostenitoriu Ferdinand și princessa Maria și vor sërba actul cununiei în luna lui Ianuarie la Londra, e neîntemeiată. Se afirmă, că sərbarea va avé loc în București la finea lui Octobrie sau la începutul lui Novembre. Acésta o pretinde eticheta de curte ca mostenitoriu de tron. Mai mulți membri ai familiei regale din Londra vor veni cu aceea ocașiune la București.

* Din Bocșia română primesce „Luminătorul“ îmbucurătorească înștiințare, că românii din aceea sdravenă comună românească au ținut Duminecă în 6 August n. o conferință, în care s'a sfătuit asupra unei întrebări economice de mare însemnătate pentru acel loc și ținut. Anume, urbariaștii din aceea comună au de cuget să cumpere trei mii jugăre de pământ, ați proprietatea societății călei ferate, pentru ridicarea bunăstării economice și pentru înaintarea locuitorilor din aceea comună. Poporul este deșteptat și însuflețit. La consultare a participat și dl avocat din Lugoș C. Bredcean, pe care proprietarii din Bocșia rom. anume l'au înviat la aceea conferință.

* (Ôspeți turci în Budapesta.) În trei Septembrie vor sosi la Budapesta mai mulți ôspeți turci, dintre cari unii de pozițiune înaltă. Pentru primirea lor s'a format un comitet de 100 persoane. În teatrul „național“ se va da și o reprezentație de gală.

* (Conjurare.) Din Cetinje se anunță, că mostenitoriul de tron munteneș Danilă a știut

despre complotul contra tată seu și a aprobat detro-narea lui.

* (Dela Sinaia.) Anul acesta Sinaia este cam deșertă; cauza e ploia multă. Afară de corpul diplomatic și de câteva persoane de distincție, cari au vilele lor, fôrte puțini se află acolo și cel mai mare număr sunt persoane necunoscute. Singura distracție este musica regimentului I u de geniu, care cântă dimineta și după amăzi în parc. Regele împreună cu principele Ferdinand fac în tôte zilele preumblări prin pădure.

* (Fete istețe.) Se scie că un vienez cu numele Hermann Zietung a călătorit într'o ladă dela Viena până la Paris. Tocmai așa voiau să facă și nise fete din Speier. Ele veniseră la Trier, unde era tîrg mare de sf. Petru. La întorcere hotărîră să se bage în lădile în cari își duceau bagajul și astfel să mîrgă gratis până acasă. Dis și făcut. Tôte se băgară în câte o ladă. Lădile fure puse în vagon. Dar femeia tot femeie, nu-i dă mâna ca să tacă chiar și atunci când scie că trage folos din tăcere. Fetele se puseră să șoptescă prin crepăturile lădilor și să ridă încet pentru că au tras pe sfôră direcția trenurilor. Când se plece trenul un impiegat auzi în vagonul bagajelor conversație. Inștiință pe ceilalți funcționari. Aceștia cercetară cu deamănuntul, deschiseră lădile și din ele esiră 5 fete, cari din pricină că n'au putut tăcea un moment, au trebuit să plătescă câte 6 mărci amendă și apoi să-și scotă bilet în regulă ca „omenii“ ér nu ca „bagajele“.

* (Colorația artificială a pasărilor.) Sauermann publică, în „Gazete de Francfort“, o serie de observațiuni curioase asupra colorațiunii artificiale a pasărilor. Se scie, dice el, că sticliti hrăniți cu piper de Cayenne schimbă încetul cu încetul colorea lor din galben în roșu. Piperul de Cayenne conține o materie tinctorială, un principiu iritant și un oleiu. Când se estrage aceste două substanțe, prin măcinare în alcool, piperul perde proprietățile sale colorate; dar o simplă adăogare de lemn de masline e de ajuns spre a-i da éráși proprietățile colorante. Din acest fapt se conchide, că principiul oleios al piperului este vehiculul trebuincios culorii. Esperiențele făcute asupra gănilor albe a dat rezultate identice. Aceste găini mai au proprietatea de a indica schimbarea temperaturii printr'o schimbare notabilă a culorii. Gălbenușul ouălor lor este roșu aprins. S'au făcut de asemenea esperiențe cu rădăcina de orcanet și s'a obținut un roș-violet.

Mulțamită publică.

Aprobându-se planul și preliminarul de spese din partea V. consistoriu archidiecean pentru edificarea unei case parohiale în Alba Iulia oraș, — și începându-se deja cu lucrarea — subsemnatul am făcut un apel la credincioșii bisericei noastre de aici ca să binevoiască a concurge cu ajutoare benevole. Până acum au contribuit P. T. domni: Ioan Cirlea, președintele comitetului 100 fl., Iosif Cirlea, proprietariu 60 fl., Publius Rozor, prim epitrop 50 fl., Nicolau Görög, comerciant 25 fl., Florian Rusan, paroch 10 fl., Petru Cirlea, comerciant 10 fl., Ioachim Fulea, adv. 10 fl., Simeon Moldovan proprietariu 10 fl., Ioana Turcu 10 fl., Cristina Barbu, soție de adv. 5 fl., Florian Rada, econom 5 fl., Dimitrie Furduiu 2 fl., Michail Sas 5 fl. cu totul 302 fl.

Tot spre acest scop și au rescumpărat strane în biserică: Ioachim Fulea, adv. cu 10 fl., Petru Cirlea cu 10 fl., Iosif Cirlea cu 10 fl., Iosif Cirlea sen. cu 10 fl., Publius Rozor cu 10 fl., Nicolau Berghian cu 10 fl., Dómna Elena Cirlea cu 25 fl., Maria Rațiu cu 5 fl. și Florea Bărdașiu cu 5 fl. cu totul 95 fl.

Au mai incurs dela petrecerea din 19 Iunie 82 fl. v. a. venit curat, înțelegându-se aici în suprasolvirile dela P. T. domni: Ioachim Muntean, paroch Gurariului 1 fl., Nicolau Hențiu, not. Sêliste 1 fl., Nicolae Mosora, primariu Sêliste 1 fl., Ioan Frâncu, paroch în Laz 2 fl., Ioan Ivan, not. 2 fl., Ioan Bota, inv. 1 fl. Ioan Sava, primariu 1 fl. un fruntașiu din Cârna 1 fl., Nicolau Dărămușiu, not. 1 fl., trimise la oficiul parochial.

Tuturor acestor binefăcători la însărcinarea comitetului parochial li se exprimă mulțamită pe acésta cale, asemenea diletanților români din Alba-Iulia.

Fiind încă contribuiriile în curgere, comitetul parochial la timpul seu nu va întârția a mulțami și acelor, cari vor mai concurge cu ajutoare în scopul amintit. Constataz de acum, că poporul nostru de aici dă ajutoriu cu caréle la pétără, năsip și cărămidă cu un entusiasm vrednic de tôte lauda.

Despre ajutoarele din tract se va da sémă la timpul seu comitetului protopresbiteral, fiind casa parochială întocmită și pentru cancelaria protopresbiterală.

Alba-Iulia, 24 Iuliu, 1892.

Nicolau Ivan,
adm. paroch.

Nr. 66.

[133] 1—3

CONCURS.

Devenind vacant postul al III-lea de învățătoriu dela scôla noastră confesională română ort. din Boița, pentru ocuparea acestui post comitetul parochial intrunit în ședința dela 28 Iunie a. c. escrie concurs cu termenul până la 15 August a. c.

Cu postul ce este a se ocupa sunt împreunate următoarele emolumente:

a) salariu anual 350 fl. plătit în rate lunare;

b) cuartir gratuit în edificiul scôlei și 4 stângini lemne de foc.

Doritorii de a ocupa acest post înainte de alegere în una din Duminecile sau sârbătorile procsime au să se prezenteze în comună, ăr petițiunile a le subterne până la termenul indicat instruite conform prescrielor legii din vigôre oficiului protopresbiter al Sibiiului.

Boița, în 30 Iunie, 1892.

Comitetul parochial:

Ioan Bobeș,
paroch și preș.

Nr. 611.

Concursul aflat în ordine se aprobă §. 76 al normativului scolar.

Sibiiu, 10 Iuliu, 1892.

Ioan Papiu,
protopresbiter.

Nr. 681.

[134] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scôlele mai jos însemnate din protopresbiteratul Albei-Iulia se escrie prin această concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în diarul „Telegraful Român.”

1. Cricău, cu salariu anual de 300 fl., d.n. cassa bisericeii, cuartir corâspundătoriu în edificiul scôlei și lemne.

2. Meteșiu, cu salariu anual de 344 fl., din cassa bisericeii, cuartir și lemne. La această scôla e afiliată și parochia, Poiana cu filia Gău reni.

3. Bucerdea, cu salariu anual de 300 fl., din cassa bisericeii, cuartir natural, numai după ce se va termina edificiul scôlei.

4. Ighiel, cu salariu anual de 300 fl., din cassa bisericeii, cuartir în edificiul scôlei și lemne.

5. Ponor, cu salariu anual de 300 fl., din cassa bisericeii, cuartir și lemne.

6. Valea Geogelului, cu salariu anual de 250 fl., din cassa bisericeii, cuartir natural și lemne.

7. Rîmeșiu, două posturi, un post de învățătoriu primariu cu salariu de 300 fl., cuartir și lemne, cu obligământul de a ține scôla în parochia din Brădesci; al doilea post de învățătoriu secundariu cu salariu de 200 fl., cuartir și lemne, cu obligământul de a ține scôla în parochia din Rîmeș-Sat.

Dela concurenți să recere să țină cu elevii dela 12—15 ani scôla de repetițiune, să recere să fie cântăreți și să se prezenteze în vr'o Duminecă sau sârbătoare spre a face cunoscință cu poporul din respectiva parochia.

Alba-Iulia, la 22 Iuliu, 1892.

Oficiul protopresbiter al gr. orient. al Albei-Iuliei, în conțelegere cu comitele parochiale respective.

Nicolau Ivan,
adm. prot.

Nr. 350.

[135] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățătoresc, la scôla confesională gr. or. din parochia Rachis, protopresbiteratul Ungurașului prin această se escrie concurs cu termen de 20 zile dela prima publicare, pre lângă următoarele emolumente:

Salariu anual împreunat cu acest post e 250 fl., parte în bani, parte în naturele repartizate pe popor, doi

orgii de lemne și cuartir în edificiul scôlei.

Doritorii de a ocupa acest post, sunt poftiți a-și înainta cererile instruite conform normelor din vigôre, la oficiul protopresbiter al gr. or. al tractului Ungurașului în Fizeș-Sânpetru, posta ultimă Hidalmás.

Oficiul protopresbiter al tractului Ungurașului în conțelegere cu comitetul parochial.

Fizeș-Sânpetru, 15 Iuliu, 1892.

Paul Roșca,
protopresbiter.

Nr. 565 și 596.

(136) 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor vacante de învățători la comunele mai jos însemnate, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în foia „Telegraful Român.”

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sunt:

1. Pentru postul de învățătoriu la Satulung biserica Sf. Adormiri cu salariu de 300 fl., plătiveri anticipative în rate lunari, și cuinuinții de 50 fl.

2. La comuna Dârste, cu salariu de 300 fl., bani gata, plătibili în rate lunare decursive, cuartir liber în edificiul scôlei, folosința grădinuței scolare, și 4 metrii □ lemne de foc. Alesul va fi obligat a împlini și funcțiunea de cantor la biserică Dumineca și sârbătorea în decursul anului.

Doritorii de a ocupa aceste posturi cererile lor concursuale instruite conform legilor scolare în vigôre, să le înainteze subscrisului oficiu protopresbiter al.

In conțelegere cu comitele parochiali. Brașov, în 15 Iuliu, 1892.

Oficiul protopresbiter al gr. orient. al Brașovului.

Ioan Petric,
protopresbiter.

Nr. 389.

(127) 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățătoresc la scôla poporală gr. or. din Toplița română se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în foia „Telegraful Român.”

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: 300 fl., plătibili în rate lunare de câte 25 fl. din cassa comună, cuartir și lemne. Preste aceste va mai primi din cassa bisericeii anual 50 fl., pentru ținerea stranei în Dumineci și sârbători în s. biserică, spre care scop aspirantele, în termenul concursual, va avé a se presenta la s. biserică în Toplița, pentru a și arăta desteritatea în cant și tipic.

Petenții, cari trebue să aibă și cunoscința limbei magiare și germane, vor subterne suplicile lor, instruite conform legilor în vigôre, subscrisului, p. u. Maros-Vécs.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al Reghinului.

Idicel, 27 Iunie, 1892.

In conțelegere cu comitetul parochial.

Galaction Șagău,
protopresbiter.

Nr. 312

[125] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci din parochiile mai jos însemnate în protopresbiteratul gr. or. al Bistriței se escrie concurs cu termenul de 30 zile.

1. Borgo-Prund, pentru 2 (doi) învățători cu salariu anual de câte 300 fl. care se plătesce în rate lunare anticipative din fondul scolastic confesional, apoi câte 3 orgii de lemne de focărit și jumătate venitul din grădina scôlei, care e de 1471⁰□.

2. Borgo-Mijloceni, pentru un învățătoriu cu salariu anual de 250 fl. care se plătesce în rate lunare anticipative din fondul scolastic confesional, apoi cuartir liber în edificiul scôlei și venitul din grădina scôlei de pomărit.

3. Coșna, pentru un învățătoriu cu salariu anual de 200 fl. din cassa bisericească, apoi cuartir liber, lemne de foc și folosirea grădinei scolare de legume.

Concurenții la aceste posturi au a-și înainta suplicile instruite conform legilor din vigôre în termenul sus indicat la oficiul protopresbiter al gr. or. al tractului Bistriței ca inspectorat scolar confesional.

Borgobistrița, în 4 Iuliu, 1892.

In conțelegere cu comitele parochiale.

Simeon Monda,
protopresbiter.

Nr. 617.

(123) 2—3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului de învățătoriu la scôla poporală gr. or. din Turnișor, prin această se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în foia „Telegraful Român.”

Emolumentele:

In bani 200 fl., parte din cassa alodială, parte dela popor, cuartir în edificiul scôlei, 3 stângini metrici de lemne și unele accidenții pentru funcțiunile cantoral.

Doritorii de a reflecta la acest post au a și așterne suplicile conform legilor în vigôre la acest oficiu protopresbiter al în termenul deschis.

Sibiiu, 13 Iuliu, 1892.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al Sibiiului.

Cu învoirea comitetului parochial:

Ioan Papiu,
protopresbiter.

Nr. 306.

(124) 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățător la scôla normală capitală gr. or. din Seliște, comitatul Sibiiului, se escrie concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare.

Cu acest post este împreunat un salariu anual de 400 fl. v. a. care se va solvi din fondul scôlei în rate lunari anticipative.

Cererile concursuale, instruite conform legilor din vigôre, sunt a se adresa subsemnatului oficiu protopresbiter al în termenul deschis.

Seliște, 13 Iuliu, 1892.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al Seliștei în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Dr. Nicolau Maier,
protopresbiter.

Nr. 27.

(126) 2—3

CONCURS.

Devenind vacant un post de învățătoriu la scôla română gr. or. din S. Sebeș, pentru ocuparea lui se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare care în „Telegraful Român.”

Emolumentele împreunate cu acest post sunt: salariu de 350 fl., ăr după serviți de 5 ani la această scôla 400 fl. anual.

Doritorii de a ocupa acest post au să-și înainteze cererile instruite conform legilor din vigôre on. oficiu protopresbiter al gr. or. în S. Sebeș, până la termenul sus indicat, și iertându le împrejurările a se presenta în o Duminecă sau sârbătoare în biserică, pentru a și arăta desteritatea în cântări și tipic.

Cunoscătorii de musică vor fi preferiți.

S. Sebeș, în 19 Iunie, 1892.

Comitetul parochial în conțelegere cu oficiul protopresbiter al.

Ioan Tipeiu,
prot. și preș.

Z. Murășan,
notariu.

Nr. 623.

[122] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela scôlele confesionale mai jos semnate din protopresbiteratul Alba-Iulia, se escrie concurs cu termen de

30 zile dela prima publicare în diarul „Telegraful Român.”

1. Alba-Iulia-oraș, cu salariu anual de 300 fl. din cassa bisericeii, cuartir corâspundătoriu în edificiul scôlei și lemne.

2. Tibru, salariu anual sistematizat din nou cu 300 fl. din cassa bisericeii, cuartir și lemne.

3. Țelna, salariu anual sistematizat din nou cu 300 fl. din cassa bisericeii, cuartir și lemne.

4. Gârbova de sus, salariu anual sistematizat de nou cu 250 fl. în bani din cassa bisericeii, cuartir și lemne computeate cu 50 fl. v. a.

Reflectanții la aceste posturi sunt obligați a ține Duminecile și sârbătorea scôla de repetițiune cu elevii dela 12—15 ani, și au a-și așterne petițiunile lor conform legilor din vigôre la subsemnatul oficiu în termenul deschis.

Preferiți vor fi la alegere, cei-ce vor documenta cunoscința de musica vocală, pentru instruirea sistematică în cântări.

Alba-Iulia, 1 Iuliu, 1892.

Oficiul protopresbiter al gr. or. al Albei-Iuliei în conțelegere cu comitele parochiale respective.

Nicolau Ivan,
adm. protopresb.

[129]

2—3

Concurs repetiț.

Pentru întregirea a 2 posturi de învățătoriu la scôla confesională gr. or. din Porcești se escrie concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român” din Sibiiu.

Emolumentele împreunate cu aceste 2 posturi de învățătoriu sunt:

1. Pentru primul post salar anual de 300 fl. adică trei sute fioreni v. a.

2. Pentru al doilea post salar anual de 200 fl., adică două sute fioreni v. a.

Salarele se solvesc în rate lunare anticipative.

Întâiul învățătoriu cu salarul de 300 fl., este dator a ține și strana Dumineca și sârbătorea.

Doritorii de a ocupa aceste posturi au de a subterne petițiunile lor conform legii și instruite cu documentele prescise în statutul organic la oficiul protopresbiter al gr. or. din Avrig (Felek, Szebenmegye).

Tot odată sunt poftiți doritorii a se presenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în biserică gr. or. din Porcești spre a-și arăta desteritatea în cântările bisericești.

Porcești, în 26 Iuliu, 1892.

Comitetul parochial.

Nr. 806.

[132] 1—1

Anunț.

Prin această se aduce la cunoscință tuturor celor interesați, că Nicolau B. Pușcariu din Sohodol este total despărțit de soția sa Alecsandrina Moldovenescu din Tohanul nou în basa sentinței consistoriale dto 30 Iunie a. c. Nr. 1190 B.

Oficiul protopresbiter al gr. orient. al Branului.

Zernești, 24 Iuliu, 1892.

Traian Mețian,
protopresbiter.

Dr. Sterie N. Ciurcu

Viena, IX Pelikangasse 10.

Cabinet de consultațiune cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena. (86) 8—12

Consultațiuni și prin corespondență.